

Bratia a sestry,

pokračujeme v našom premýšľaní nad láskou agapé. Jej vlastnosti vymenoval apoštol Pavol vo veršoch štvrtom až siedmom. Je to formou krátky, ale obsahovo veľmi bohatý úsek, a preto sa dnes bližšie a postupne pozrieme len na charakteristické znaky lásky agapé uvedené vo verši štvrtom a piatom.

Najprv je uvedené, že láska je trpezlivá. Vychádzame z toho, že taká je Božia láska k svetu, a potom má byť taká aj láska medzi nami. Nieкто by sa mohol spýtať: Nepíše sa v Starom zákone aj o tom, ako Bohu trpezlivosť došla? Nesvedčia Božie súdy o tom, že láska je trpezlivá, ale odtiaľ potiaľ? Je skutočne Božia láska vo svojej podstate trpezlivá? Takéto otázky sú oprávnené, a predsa na ne odpovedáme, že Božia láska je absolútne trpezlivá a nie je možné ju porovnávať s ľudskou trpezlivosťou. Môžeme odpovedať tiež otázkou: Došli Izraelci do zasľúbenej zeme alebo boli kompletne vyhubení na púšti? Vrátili sa Izraelci z babylonského zajatia? Božie súdy nie sú prejavom toho, že Božia láska nie je trpezlivá. Momentálne na biblickej hodine študujeme prorockú knihu Jonáš. Spomínam to preto, lebo je to nádherný príbeh o nekonečnej Božej trpezlivosti s nami vzdorovitými a pyšnými ľuďmi, ktorí sa tak často cítia v práve, a pritom si nárokuje veci, ktoré im neprislúchajú a nevieme rozlišovať to napravo od toho naľavo. Boh bol nadmieru trpezlivý so samotným Jonášom a o dôsledkoch Božej trpezlivosti vypovedá aj to, ako to nakoniec s obyvateľmi mesta Ninive dopadlo. Boh je trpezlivý, a preto budme aj my trpezliví, doslova „oddialujme hnev“.

Láska agapé je ďalej dobrotivá. Inak preložené jedná láskavo. Je srdečná. Je to jediné miesto v celom Novom zákone, kde je to použité ako sloveso. Nachádzame ho aj na iných miestach, ale už ako podstatné meno. Napr. dobrotivosť je jedno z ovocí Ducha. (Gal 5, 22) Skrze Ducha Svätého je nebeský Ježiš prítomný medzi nami. Ak úprimne nasledujeme Ježiša Krista, potom nech aj láska medzi nami je dobrotivá.

Láska agapé nezávidí. Pripomína mi to jednu udalosť z môjho života. Mal som vtedy novú škodu Fabiu a viezol som jedného kamaráta. Už si nepamätám, o čom všetkom sme sa cestou rozprávali, ale v rámci reči som povedal, že keď chce, môže šoférovať. On na to povedal, že nechce. Odôvodnil to tým, že on nikdy také auto nebude mať. Prekvapilo a zarazilo ma to zároveň. Mal auto, hoci staršie, ale mal, a mne závidel nové. Nevedel sa tešiť so mnou. Možno nie je prekvapujúce, žiaľ, že dnes už takí dobrí kamaráti, akí sme boli vtedy, nie sme.

Rovno prejdem k ďalším dvom znakom lásky agapé. Nevypína sa a nenadáma. Môže to pôsobiť tak, že som sa chvastal novým autom a vlastne ja som vyvolal to, že mi kamarát auto závidel. Nehovorím, že to tak nemohlo vyznieť, ale úprimne som to tak nemyslel. Na tomto príklade by som nás všetkých chcel viesť k zamysleniu nad týmito otázkami: Teším sa, iba keď ja mám niečo nové alebo aj keď má niečo nové, povedzme,

môj sused, alebo ešte vyhrotenejšie môj nepriateľ? Tešia ma iba vlastné úspechy alebo sa úprimne teším aj z úspechov druhých? Radujeme sa alebo závidíme? Ak sa tešíme iba z toho, čo máme alebo vieme iba my sami, potom sme na hony vzdialení od lásky agapé. V Liste Rimanom vyzýva Pavol veriacich k empatii a solidarite: *Radujte sa s radujúcimi a plačte s plačúcimi.* (Rim 12, 5)

Trochu preskočím poradie. Tu sa hodí aj to, že láska nie je sebecká. Doslova nehľadá, čo je jej. Sebec je zahľadený na seba a usiluje sa len o vlastný prospech. Najlepším príkladom opaku sebeckého človeka je Ježiš Kristus. Pavol o Ježišovi napísal v Liste Filipským: *Ak je teda nejaké napomenutie v Kristovi, ak je nejaké povzbudenie lásky, ak je nejaké spoločenstvo Ducha, ak je nejaký súcit a milosrdenstvo, naplňte moju radosť: zmyšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ, nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba, a nehľadajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných. Tak zmyšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus,...* (2, 1-5) Podobne napísal aj veriacim v Ríme: *Každý z nás nech myslí na svojho bližneho, aby mu to bolo na dobro, na budovanie. Ved' ani Kristus nemal záľubu v sebe,...* (15, 2-3)

Láska agapé nie je neslušná. Ide o akékoľvek nepatričné konanie. Kristov nasledovník nejedná nečestne, ale všetko koná podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a všemožne sa vyhýba nezodpovednému jednaniu.

Láska agapé sa nerozčuluje. Nedá sa vyprovokovať k zlému. Súvisí to s dnes prvým uvedeným znakom, s trepezlivosťou. Boh sa nerozčuluje tak ako sa vieme rozčúliť my. Boh sa hnevá a Jeho hnev sa nevyučuje s Jeho láskou.

A dnes nakoniec láska agapé nezmýšľa zle. Dalo by sa aj povedať, že si nezaznamenáva, čo všetko zlé sa jej udialo. Nieкто povie: Odpustím, ale nezabudnem. Usilujme sa aj zabudnúť, a tak dať šancu na nový začiatok. To nie je zatváranie očí nad zlom v tomto svete, ale znak nádeje. Láska agapé odpúšťa a zabúda. Vylúčené je už len pomyslenie na pomstu. Vypočujme si, ako krásne opisuje Božie odpustenie prorok Micheáš: *Kto je Boh ako ty, ktorý odpúšťa viny, ktorý prehliada priestupky zvyšku svojho dedičstva? Nezostáva navždy pri svojom hneve, lebo v tom má záľubu, že udeľuje milosť. Zľutuje sa opäť nad nami, rozšliape naše viny a uvrhne do hĺbín mora všetky naše hriechy.* (7, 18-19)

Bratia a sestry, usilujme sa o lásku, ktorá je trepezlivá, dobrotivá a nezávidí. Nevystatuje a nenadáva. Nespráva sa neslušne. Nehľadá svoj prospech. Nerozčuluje sa. Nepočíta krivdy. Takto pristupuje Boh k nám. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste do Korintu v 2. k.:

Preto vás napomínam: dokazujte mu lásku!

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.